ГОД. I. ЯМБОЛ, 5 АВГУСТ 1923 Г. БРОЙ 2.

ТРАКИЕЦ

седмичен вестник за обществени и стопанско-економически новини.

:: :: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ. :: ::

АБОНАМЕНТ: 50 лева за година.
ПЛАЩА СЕ: за известия венчални, годежни и именни дни по 50 л., за скрѫбни—100 л.
Официални обявления по 2 лева на □ с. м.
Тѫрговски по 50 ст. на □ с. м. Сѫдебните пристави плащат по 1'20 лева на дума.
За хроникиране — 5 лева на ред.
Всичко в предплата — Рѫкописи не се врѫщат.

Всичко се изпраща до печатница „Светлина" — Марангозов — Ямбол.

:: Един брой 1 лев. ::

СТОПАНСКОТО СѪСТОЯНИЕ НА БУРГАСКИЯ ОКРѪГ.

По пространство Бургаския окрѫг е най-големия; населението му 400 хиляди жители, сѫставлява една девета от целата страна; обложено е от дѫржавата с данѫчни плащания както и другите окрѫзи.

Ако човек се вгледа обаче, как дѫржавата разпределя облагите между окрѫзите, ще констатира, че по отношение на Бургаския окрѫг тя се е скѫпила вѫв всичко, а в сѫщото време е била щедра кѫм останалите окрѫзи.

Ако вземете картата на окрѫзите с пѫтищата им, ще забележите, че железниците и шосетата в 11 хиляди квадратни километра на Бургаския окрѫг, има само една линия на железница и редка мрежа от шосета, а другите окрѫзи ви поразяват с крѫстосаните жел. п. линии и разнокласна сгѫстена мрежа от шосета

Понеже сѫобщителните средства са най главният двигател за засилване на землените произведения, ще видите, че в това отношение Бургаския окрѫг е останал най-надире от другите си сѫбратя

Сѐ поради тая липса на сѫобщителни средства, природните богатства от мини и кариери, както и индустриални предприятия, са слабо застѫпени.

Само покрай гарите Ямбол — Бургас и вѫзела Сливен от сѫщата линия функционират индустриални предприятия

Но отдалечите ли се на юг или на север от линията, сѫс скѫрб ще забележите, че в общите си чѫрти поминѫка на тоя край е в сѫщата си примитивна и патриархална форма, както е било и преди 100 год. Не е необходимо да се противопоставят на това единични случаи, които не могат да променят общата картина.

Естествено е, че тоя низѫк уровен в поминѫка на юго-източна Бѫлгария е сѫпроводен и с низка степен на култура. Тук населението е полуграмотно, несѫобщително, осѫмотено, почти откѫснато от общия пулс, който регулира всичките части на народния организѫм.

С този си край ние сме в сѫседство с оня кѫт на Тракия, през който се навлиза в Бяло море. Ако бѫлгарина бе представен в по-напредничаво сѫстояние, неговата компактност в тоя край щеше да изиграе не малка рол пред гѫрци, турци и европейци, за да им се наложеше досега и да притежаваме един вѫжделен прозорец на Бяло море.

Бургас е дясното око на Бѫлгария, с което тя гледа кѫм целия свят. Като слизате от трена още и навлизате в града, калта и мрака през зимата и чуждия елемент на бѫлгарщината ви обгрѫщат и вие се чувствувате в атмосфера повече чужда, отколкото в свой роден край.

Това пренебрежение на Бургаския край сѫс слабото му стопанско и културно развитие е не малѫк фактор, за да се застѫпваме пред вѫншния свят да ни дадат достѫп пред Бялото море.

Характеристичното е, че земеделска Бѫлгария е конкурирана на брашнения пазар в Одрин от американците. Тракия е житницата ни и е район на Одрин, обаче житото на Америка, което е хиляди километра отдалечено от нас, е по-евтино.

Произвеждат го в другата половина на земното кѫлбо, возят го по техните железници, през 5000 клм. по море и от Деде-Агач или Солун до Одрин и е по-евтино отколкото например житото от К.-Агаческа околия, която е домашен район на Одрин. С пушки сме способни да превземем Одрин, но да го владеем с мирен труд. . .

ЖЕЛЕЗНИЦАТА ЯМБОЛ-КАЗѪЛ-АГАЧ.

През това лято строежа ѝ е засилен.

Окончателно е извѫршена землената работа от Ямбол кѫм Ханово на 8 километра и половина. Изкопано е за изкопи 50,000 кубика прѫст, която сѫщевременно е употребена за насипи. Прѫста е превозвана с вагонетки до 3—400 метра. По тоя начин е прекарана през рѫце 50,000 кубика прѫст, от които 40,000 кубика е продукт само на трудоваци.

Пикетирано и трасирано е до 26 я километр — Карапча. Землената работа ще бѫде усилна до 16 я километр, понеже има изкопи от 8 5 до 10 метра дѫлбоки и високи.

От 16-я километр до Карапча работата ще е лека, понеже местноста е равна. Само с около 25,000 кубика копан ще се достигне Карапча.

Всичката землена работа по линията Ямбол—К. Агач се сѫстои от 250,000 кубика изкопи и насипи. Изчислена в пари включително и натуралния труд от трудоваците, тая землена работа ще костува около 5 милиона лева. Най скѫпата постройка по тая линия ще бѫде моста на река Тунджа между воденицата «Кале Дермени» и шосейният мост при Кая Бурун.

Ще струва около 3 милиона лева.

Чакѫла, който ще се употреби за настилка, ще се превози от Сливен, а впоследствие като се настигне Кая Бурун, ще се добива от кариерите край това село.

За чакѫла ще се изразходва около 6 милиона лева.

Сѫществения разход се сѫстои в доставката на железопѫтния материал от релси, около 40 милиона лева, без вагони и локомотиви.

Цялата линия ще костува всичко около 50—55 милиона лева заедно с гарите при Ханово (до самото село), край Пандаклий (на около 2 1/2 километра от селото). край Карапча (също на 2 1/2 километра от селото), Мурсатлий и К.-Агач.

До наесен землената работа до 26 я километр ще бѫде привѫршена и, ако има готов железопѫтен материал от релси, постройката би се ускорила.

Обаче поради доставката на тоя материал отвѫн, без наличноста на който настилката с чакѫл е невѫзможна, строежа на тая железница ще продѫлжи около 3 години.

Липсата на кредити в дѫржавния бюджет, гласуването пѫк на който е в зависимост от предстоящето за избиране народно сѫбрание, ще забави строящата се железница. Окончателно завѫршена тя ще бѫде дѫлга 42 километра.

След 3 години, когато тая железница започна да фукционира, да пищи и да пухти, чак тогава и населението от тоя край ще започне да чувствува, че и то най-после се числи кѫм майка Бѫлгария.

Тогава вече ще остане вѫпроса: кѫм кѫде да се продѫлжѝ тоя клон — железница, кѫм Одрин или Лозенград.

Свѫрже ли се К-Агач с единия от тия два града, Тракийци ще могат да вѫздѫхнат и да кажат, че главния железопѫтен скелет на Тракия е скопчен с общата железопѫтна мрежа на Балканите.

До тогава тракийци често требва да надничат из канцелариите и кабинетите на правителствените среди.

ИЗ ЯМБОЛСКАТА ОБЩИНА.

За да се осѫществи каквото и да е мероприятие, необходими са парични средства,

По силата на законите, както всяка община и Ямболската гласува бюджет за приход и разход през годината.

Гласуването на тия бюджети е изключително право на общ. сѫвет, избран при редовни избори.

Понеже по настоящем общината се управлява от тричленна комисия, последната е лишена от правото да гласува бюджет и поради това и да има добрите намерения да осѫществи някое мероприятие за подобрение на града, лишена е от средства.

Разходите се вѫршат всеки месец по $^1/_{12}$ от бюджета на изтеклата бюджетна година на 31 минали март.

Както миналата година се е практикувал бюджета, и днешната тричленна комисия, или която и да е друга, е длѫжна да се придѫржа точно по изтеклия бюджет.

Каквито и разходи да иска да произведе, не може да се отклони от предписанията на тоя бюджет.

За да могат да се удовлетворят дадени нужди на града, ще се чака назначаване избори за общински сѫвет, което няма да е по-рано от септемврий или октомврий, утвѫрдяването им от сѫда, провѫзгласяването им от министерството, конституирането на сѫвета, избиране на кмет и помощници, гласуване на бюджетопроект, разглеждането му от постоянната комисия, утвѫрдяването му от министерството. Чак тогава се правят тѫргове за произвеждане на дадени разходи, които пѫк тѫргове, ако предприятието е от по-едро естество, пак трябва да се утвѫрдят от министерството или окрѫжния управител.

Като прочете човек цялата процедура, не може да не си каже: «трай конйо за зелена трева». При все туй никой не може посочи начин, за да се излезе от това положение.

Виновно си е гражданството, което днес е нетѫрпеливо, че е немарило десятки години без да контролира с обществения си интерес общинските си сѫвети, промените на които от освобождението до днес надали ще са били по малко от 20 пѫти.

Какви не видове общински сѫвети са пробвани, обаче никой от тях не е можал да удовлетвори копнеющите нужди на града.

Всеки хули общинските си управници, обаче никой не сѫзнава недостатѫчното си гражданско сѫзнание.

Само когато гражданското самосѫзнание се прояви в един широк поток на обществен дѫлг, ще се появят на предно място ония лица, които облегнати на сѫзнанието на широкото гражданство, ще удовлетворят назрелите нужди на града.

Без такова сѫзнание само авантюристи на собствен риск могат да извѫршат дадени мероприятия. Обаче в такѫв случуй всеки ще се произнесе за такова гражданство, че е готованско.

ХРОНИКА.

На редакцията на „Тракиец" е приятно да сѫобщи на четците на вестника, че е спечелила готовтността на един свой добѫр сѫтрудник в областа на земледелието, господин Н. Петканов, дѫржавен агроном в К.-Агач, свѫршил миналата година висшето си агрономическо образование в Чехия.

В идущия брой ще се напечата пѫрвата му статия.

„Тракиец" се счита поласкан и насѫрдчен от г-н Ал. Колчев, аптекар в К.-Агач, за готовноста му, изразена в редакцията, да бѫде

ТРАКИЯ.

Но зад Гѫрция се намираше дивата и груба Тракия. -- Ед. ЩЮРЕ.

— Тракия — „светлата страна" на гѫрците, мѫчно може да се разбули нейната история и философия, която на „предоисторическа" Гѫрция отбелеза легендите за Тамирис, Линос и Амфиот.

Нейната история се губи в стѫпките на народите, които сѫ преминали през нея, а философията ѝ е потѫнала в Легенди и Приказки

Живота на Тракия почва, може би подобно на Рамаяна, за да се преобѫрне на Легенда, както „гения на духовия „Гѫрция".

Тракия, според Фабр д'Оливе, произхожда от финикийското: Ра-кхива; етерното пространство или небесната тѫрд. Наречена е така защото, тя е: „страната на чистата наука и на произтичащата от нея свещенна поезия", които по нея сетне се развиват в Гѫрция, где то е светилището на Аполона" — Ед. Шюре.

Това е Тракия, гдето е пѫлзело духовен живот от вѫрховете на планините кѫм долините.

Едуард Щюре говори за планината Каукайон, богомилите за Сакара, Херман Шкорпил за Монастирските вѫзвишения и Сливенските балкани.

— Навсякѫде по Тракия сѫ крѫстосвали учениците на разни тайни школи, за да сеят знанията на Орфей, Питагор и други. Духовен кипеж вѫлнувал народа. Два лагера сѫ били отсечени: жриците на Хеката (Луната) и жреците на Аполона. Пѫрвите: жрици на Оргийте — шабаша на средните векове = Пшибишевски, а вторите — на светлото, доброто — музиката на Орфея

Победата е била ту на едната, ту на другата страна. При тѫржеството на Хеката, господствувал: пола — жената, известно в историята под името: матриархат.

При Аполона: мѫжа — патриархат.

А взето това алегорично е ту сѫбуждането, ту заспиването на Тракия под Вѫзхода и Падението.

Старите тайни школи сѫ забравени, а градовете — разрушени и смѫтни сведения познава историята. Знайно е: Сакара, Монастирските вѫзвишения и Сливенските балкани от по-ново време сѫ били обитавани от богомилите.

А по-рано? — Преданията спазват тайните, а сѫ оставили легендите да говорят: „Тимирис, който вѫзпя войната на Титаните и биде ослепен от Музите, вѫзвестява поражението на космогоническата поезия от нови форми.

Линус, който вѫведе в Гѫрция меланхоличните песни на Азия и биде убит от Херкулеса, издава нахлуването в Тракия на една вѫлнуваща и сладострастна поезия, която най напред биде отхвѫрлена от мѫжествения дух на северните Дорийци. Това означава в сѫщото време победата на една Лунна религия над известна Слѫнчева вяра. Амфион, напротив, който според една алегорическа легенда раздвижвал и самите камѫни сѫс своите песни и е построявал храмове сѫс звуковете на своята лира, представлява пластическата сила, която слѫнчевата доктрина и православната дорийска поезия сѫ упражнили вѫрху изкуството и вѫрху цялата грѫцка цивилизация. — Ед. Шюре.